

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Arnaut Sorina în numele inculpatului Gavrușenco Anatoli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Gavrușenco Anatoli Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx, s. Xxxxx, cu viza de reședință în Xxxxx, or. Xxxxx, str. Xxxxx, domiciliu temporar în mun. Xxxxx, or. Xxxxx, str. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 13.12.2016 – 19.01.2017 (prima instanță);
2. 17.02.2017 – 04.04.2017 (instanța de apel);
3. 20.10.2017 – 13.12.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 19 ianuarie 2017, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Gavrușenco Anatoli a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 170 (una sută șaptezeci) ore.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Gavrușenco Anatoli la data de 03.11.2016, aproximativ între orele 17:00-18:00, aflându-se în locuința amplasată pe str. N. Titulescu 41/1, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul comiterii violenței în familie manifestată fizic și verbal, intenționat, a inițiat un conflict cu concubina sa Grecu Ana, exprimat

prin refuzul acesteia la solicitarea lui de a-i da mijloace bănești pentru a procura băutură alcoolică, numind-o cu cuvinte necenzurate, intenționat i-a aplicat lovituri cu un obiect dur în regiunea capului, urmate de lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, în rezultat la ce ultima a pierdut cunoștința, fiindu-i cauzată potrivit expertizei medico-legale nr. 3294 din 24.11.2016 TCCI, comoție cerebrală. Drept urmare, Gavrușenco Anatoli continuându-și acțiunile ilegale asupra concubinei Grecu Ana, exprimate prin agresare verbală și fizică, a îndreptat un cuțit de bucătărie înspre aceasta, încercând să-i aplice lovituri, moment în care Grecu Ana a apucat de lama cuțitului, astfel fiindu-i cauzate potrivit expertizei medico-legale nr. 3294 din 24.11.2016 plăgi tăiate ale degetelor IV-V a mâinii drepte, cu lezarea tendoanelor flexor în zona II, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, ce se califică ca vătămare medie.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat Godoroja - Tumuruc Svetlana, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatului Gavrușenco Anatoli să-i fie numită pedeapsa în baza art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a suspenda ispășirea pedepsei solicitate pentru o perioadă de 2 ani. A încasa din contul inculpatului Gavrușenco Anatoli cheltuielile judiciare în sumă de 3558 lei.

Apelantul a considerat că, sentința nominalizată este prea blândă, nu corespunde personalității celui vinovat și este nefondată sub aspectul blândeții pedepsei întrucât nu corespunde circumstanțelor comiterii infracțiunii și gradului pericolului social ce îl prezintă inculpatul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, a fost admis apelul procurorului Godoroja-Tumuruc Svetlana, casată sentința în partea numirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a stabilit pedeapsa inculpatului Gavrușenco Anatoli, pe art. 201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat, că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Gavrușenco Anatoli a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a menționat că potrivit materialelor cauzei, inculpatul Gavrușenco Anatoli, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f. d. 189), cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că Gavrușenco Anatoli a comis infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi, acțiunea intenționată comisă de un membru de familie asupra altui membru de familie, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, soldate cu vătămare medie a integrității corporale a acesteia.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond, la numirea felului și măsurii de pedeapsă a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social a infracțiunii, că infracțiunea a fost săvârșită intenționat, conform prevederilor art. 16 Cod penal se referă la infracțiuni grave, de personalitatea infractorului, însă n-a ținut, în deplină măsură cont de faptul că dânsul, fiind anterior în conflict cu legea, fiind atras mai multe ori la răspunderea penală (f. d. 109-113, vol. I), n-a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat, și din nou a pășit pe calea infracționalității: a comis fapte prevăzute de legea penală, n-a demonstrat că regretă cele comise și astfel, o altă pedeapsă decât cea privativă de libertate reală nu-și va atinge scopul. Or, potrivit prevederilor art. 61 alin.(2) Cod penal pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de apel a conchis că pedeapsa penală anterioară nu și-a atins scopul, iar dânsul n-a stat pe calea corectării și reeducării.

Circumstanțe atenuate la examinarea cauzei s-au stabilit: recunoașterea de către inculpat a vinei și căința sinceră, însă prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatul Gavrușenco Anatoli a comis infracțiunea imputată în stare de ebrietate, or prima instanță în partea constatatoare a sentinței indică faptul că inculpatul Gavrușenco Anatoli, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a comis violența în familie încriminată, motiv din care instanța de apel a apreciat această circumstanță ca agravantă.

La stabilirea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de persoana celui vinovat, de caracterul și gradul pericolului social și prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului Gavrușenco Anatoli, de faptul că și-a recunoscut pe deplin vina și s-a căit sincer, de faptul că antecedentele penale sunt stinse, de prezența circumstanțelor atenuante și agravante și din aceste considerente, a considerat că inculpatul Gavrușenco Anatoli trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate și a ajuns la

concluzia că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă, cu aplicarea pedepsei închisorii, de asemenea ținând cont că Gavrușenco Anatoli și-a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor acumulate în faza urmăririi penale și a considerat necesar de a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis, or conform art.72 alin.(3) Cod penal în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție. În speță, infracțiunea săvârșită de inculpat face parte din categoria celor grave.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Arnaut Sorina în numele inculpatului, prin care a indicat temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, emiterea unei noi hotărâri, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs recurenta a indicat următoarele motive :

- atât la urmărirea penală cât și în ședința de judecată inculpatul Gavrușenco Anatoli a acceptat să facă declarații, și-a recunoscut vina pe deplin;

- în ședința de judecată atât în instanța de fond cât și în apel partea vătămată Grecu Ana a declarat, ca nu are careva pretenții față de inculpat, susținând ca are copii la întreținere, iar acesta o ajuta foarte mult. Mai mult ca atât s-a împăcat cu inculpatul, iar o parte din vină are și ea la cele întâmplate;

- recurenta consideră decizia instanței de apel contrară scopului procesului penal, și anume alin.(2) art. 1 Cod de procedură penală prevede: „procesul penal are ca scop protejarea persoanei”. Ori principiul umanismului nu este altceva decât faptul că întreaga reglementare juridică are menirea să apere, în mod prioritar, persoana ca valoare supremă a societății, drepturilor și libertățile acestuia. Astfel, consideră că prin decizia instanței de apel inculpatului i-au fost încălcate un șir de drepturi conferite prin lege;

- recurenta consideră că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nu a luat în considerare circumstanțele care au importanță pentru examinarea pricinii în fond;

- ținând cont de cele expuse și luând în considerare cu aprecierea circumstanțelor pricinii, instanța de apel, greșit a aplicat normele de drept material, rezultă incontestabil și pertinent existența temeiurilor de a admite recursul în numele lui Gavrușenco Anatoli, a casa decizia contestată și a emite o nouă decizie, cu menținerea sentinței primei instanțe;

- recurenta consideră că inculpatul Gavrușenco Anatoli nu cu intenție a aplicat violența asupra părții vătămate Grecu Ana, acest fapt nu a fost luat în vedere de către instanța de apel. În drept, art.75 Cod penal stabilește criteriile generale de individualizare a pedepsei, adică principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza

penală și să decidă momentul cînd alege categoria de pedeapsă conform normelor generale stipulate în art. 62 - 71 Cod penal, termenul, mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al părții speciale a Codului penal;

- limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sînt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvîrșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvîrșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce;

- termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvîrșite, se stabilește avînd în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvîrșirea infracțiunii;

- categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art.76 - 77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art.78 Cod penal în cazul constatării unor circumstanțe excepționale, corespunzătoare prevederilor art.79 Cod penal;

- de asemenea recurența nu este de acord cu constatarea instanței de judecată, a prevederilor art.7,61,75 Cod penal, în corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, nu a stabilit o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, care prevede răspunderea pentru infracțiunea săvîrșită și în conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Arnaut Sorina în numele inculpatului Gavrușenco Anatoli, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Procurorul în referința sa a menționat că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurenta în recursul ordinar declarat, indică temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), fără a fi descrise și pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă Colegiul penal constată, că lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Nici temeiul de recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în prezenta cauză, întrucît instanța de apel i-a aplicat inculpatului Gavrușenco Anatoli în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, o pedeapsă echitabilă și în limitele Legii penale.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se

stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul penal consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului Gavrușenco Anatoli pentru infracțiunea comisă, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de personalitatea inculpatului, fiind anterior în conflict cu legea, fiind atras mai multe ori la răspunderea penală (f. d. 109-113), antecedentele penale fiind stinse, săvârșirea unei infracțiuni grave și prezența circumstanțelor atenuante, cum ar fi : recunoașterea de către inculpat a vinei și căința sinceră și prezența circumstanței agravante – inculpatul a comis infracțiunea imputată în stare de ebrietate, astfel, corect a ajuns la concluzia, că scopul restabilirii echității sociale, educativ și preventiv al pedepsei în cazul lui Gavrușenco Anatoli poate fi atins prin stabilirea pedepsei, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu închisoare a cărui quantum se situează în limitele prevăzute de legea penală și anume 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, luându-se în considerație toate circumstanțele pe caz și faptul că el fiind anterior în conflict cu legea, fiind atras de mai multe ori la răspunderea penală, nu a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat, și din nou a pășit pe calea infracționalității : a comis fapte prevăzute de legea penală, n-a demonstrat că regretă cele comise și astfel, o altă pedeapsă decât cea privativă de libertate reală nu-și va atinge scopul.

Concomitent, Colegiul penal enunță, că motivul invocat de recurentă, precum că *„în ședința de judecată atît în instanța de fond cît și în apel partea vătămată Grecu Ana a declarat, ca nu are careva pretenții față de inculpat, susținînd ca are copii la întreținere, iar acesta o ajută foarte mult. Mai mult ca atît s-a împăcat cu inculpatul, iar o parte din vină are și ea la cele întîmplate”*, este unul neîntemeiat, menționînd că din declarațiile părții vătămate reiese că, aceasta în instanța de apel a declarat că *„tăieturile de la mînă le aveam de la cuțit, cuțitul era în mînă la inculpat. Am fost audiată în instanța de fond, declarațiile date în instanța de fond le susțin, sunt de acord cu sentința instanței de fond”* (f.d. 12, vol. II).

În concluzie, Colegiul penal conchide că temeiurile indicate de avocatul Arnaut Sorina în numele inculpatului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Arnaut Sorina în numele inculpatului Gavrușenco Anatoli, împotriva deciziei Colegiului penal al

Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Gavrușenco Anatoli Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin